

LAIVAS

No. 40. Metai XII

Spaliņ-Oct. 1, 1932

SR valst.
publiskā
bibliotēka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"L A I V A S"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

XX SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

E v a n g e l i j a .

JONO 4, 46—53.

ANUO metu buvo vienas karaliaus valdininkas, kurio sūnus sirgo Kaparnaume. Tas, išgirdęs, kad Jėzus ateina iš Judiejos į Galilėją, nuėjo pas Jį ir prašė Jį ateiti ir pagydyti jo sūnų, kurs buvo marinamas. Tuomet Jėzus jam tarė: Jei jūs nematote ženklų ir stebūklų, jūs netikite. Valdininkas Jam atsakė: Viešpatie, atei pirmą ne kaip mano sūnus numirs. Jėzus jam tarė: Eik, tavo sūnus gyvas. Žmogus įtikėjo žodžiams, kuriuos jam pasakė Jėzus, ir išėjo. Jį jau pareinantį pasitiko tarnai ir pranešė jam, sakydami, kad jo sūnus gyvas. Jis tad paklausė juos apie valandą, kurioje jam pasidarė geriau. Jie atsakė: Vakar septintoje valandoje liovėsi krėtęs drugys. Tuomet tėvas suprato, kad

L e k c i j a .

EFEZ. 5, 15—21.

BROLIAI: žiūrėkite, kaip atsargiai turite elgtis; nes ne kaip neišmintingi, bet kaip išmintingi, gerai naudokitės laiku, nes dienos yra piktos. Todėl nebūkite neprotingi, bet supraskite, koki yra Dievo valia. Neapsigerkite vynu, kuriame yra ištvirkimas. Būkite pilni šventosios Dvasios, kalbėdamies tarp savęs psalmėmis, imnais ir dvasinėmis giesmėmis, giedodami ir džiaugdami savo širdyse Viešpačiui; dėkodami visuomet už visa Dievui ir Tėvui mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu. Pasiduo- kite vieni kitiems Kristaus baimėje.

tai buvo ta valanda, kurioje Jėzus jam tarė: Tavo sūnus gyvas, ir įtikėjo jis pats ir visi jo namai.

MALDA UŽ MIRUSIUS, KURIŲ NIEKAS NEBEATMENA.

Viešpatie, pasigailėk tų vėlių, kurios neturi pas Tave savo užtarytojų, kurios neranda jokios paguodos kentėjimuose, kurioms nešviečia jokia kita viltis, kaip tik ta, kad jos yra sutvertos pagal Tavo paveikslą ir panašumą, kurias ar dėl to, kad seniai jau yra atsiskyrusios su gyvaisiais, ar dėl savo neturto, ar dėl to,

kad jas jų tėvai bei Tavo tarnai iš apsilaidimo yra užmiršę, ir dėl to už jas nei mirimo diena, nei trečia, nei septinta, nei tris dešimtą, nei mirties metinėse niekur ir niekieno nebuvo laikomos pamaldos. Atleisk joms, Viešpatie, ir gink Savo sutvėrimus. Išgelbėk jas iš kančių ir bausmių. Ištiesk savo dešinę ir nuvesk jas į atsilisio, šviesos bei ramybės vietą. Per tą, Kuris ateis gyvųjų ir mirusiųjų ir viso pasaulio teisti ugnimi. Amen.

Maldos Apaštal. Bendroji Intencija

Spalių mėn., 1932 m.
Šv. Tėvo Pijaus XI patvirtinta ir
palaiminta

Gero Vardo Branginimas

Vienas iš brangiausių turtų šitame gyvenime yra žmogaus geras vardas, ir pats Viešpats Dievas per savo aštuntąjį įsakymą pasiskelbė žmogaus gero vardo gynejum. Net ir tiesos apie artimą nevalia kalbėti, jei tai pakenktų jo geram Vardui.

Ir koks tai neišmintingas, kaip kenksmingas yra tas kai kurių paprotys plepėti apie kitų ydas. Jug tas plepėjimas pirm visako ir daugiausia kenkia tam pačiam, kuris plepa, nes atima jam Dievo malones, atima jam pagarbą pas tuos, kuriuos vaisinga savo plepalais, gadina jam santykius su tais apie kuriuos plepa. Kenkia plepėjimas ir tiems, kurie jo klausosi, nes stato juos į pavojų dviejų pagundų: pirma: artimą niekinti, antra: blogą pavyzdį sekti. Aišku, kad nuo apkalbėjimų nukenčia ir tie nelaimingieji, kuriems vardas yra gadinamas. Gal jie per savo blogus darbus ir nustojo teisės nešioti gerą vardą, bet vis tiek tik vienas Viešpats Dievas yra žmonių širdžių Teisėjum ir tik Pasutinio Teismo dienoje žmonių paslaptys bus apskelbtos. Iki to laiko žmogus žmogų turi mylėti, ir gelbėti.

Jei nevalia artimo nenaudai ir tiesos sakyti, tuom labiau nevalia meluoti, nevalia šmeižti, nevalia įtarinėjimų už tiesą leisti, nes tada būtų ir didesnis Dievo įžeidimas ir sunkesnė kaltė.

Šmeižimo nuodėmė yra didesnė dėl to, kad joje prie nusikaltimo priešai artimo meilę prisideda dar ir melagystė, kuri ir savaime jau yra biauři Dievo akyse. Meluoti nevalia, nors ir nieks nuo to nenukentėtų. O jei kiti iš tos priežasties nukenčia, tada jau darosi dviguba nuodėmė.

Prie teisingo branginimo gero vardo

dar ir tai priklauso, kad, jei kas kitam šlovę kokiū nors būdu nuplėšė, tai, turi būtinai stengtis atitaisyti padarytąją skriaudą. Turi ne tik gailėtis nuodėmės ir Dievą atsiprašyti už ją, bet dar ir atšaukti savo šmeižimus, savo melagystes. Jei savo kalbose nemelavo, tai turi apkalbėtų žmonių gerą vardą atitaisyti per jų gerų darbų skelbimą, per jų nuopelnų ir gerų norų kėlimą. Tas darbas nelengvas yra, tiesa; dėl to rūpinkimės, kad jis ne pasidarytų mums privalomas, būtinai. Rūpinkimės, kad mūsų kalba niekados nevirstų kenksmingu liežuvavimu, bet kad visados būtų graži, išmintinga, naudinga, Dievo ir artimo meile gairinama, ypač teisinga.

Melskimės, tame mėnesyje ir mes patys ir kiti, kad daugiau brangintumėm gerą žmonių vardą.

ŠV. RAPOLAS ARKANGELAS

Šventas tikėjimas mus mokina, kad yra Šventųjų Dvasių eilės ir jų yra daugybė. Kai kurioms eilėms ir vardai yra duoti, kaip tai skaitome Šventame Rašte, iš kurio žinome apie Angelus Sargus, apie Arkangelus, apie Serafinus ir Kerubinus.

Yra trys Arkangelai, kurių net kaip ir asmeniškai vardai yra žinomi, tai yra Šv. Mykolas, šv. Gabrielius ir šv. Rapolas.

Šv. Rapolas dar prieš Viešpaties Jėzaus Užgimimą vadinasi: Sename Įstatyme pasirodė dievobaimingai šeimynai, Tobijo, kuris gyveno ištrėmimo svetimoj šalyj, tarp netikinčiųjų į Dievą ir vienok šventą tikėjimą į viltį į Kristaus Atėjimą.

mą užlaikė. Šventas Rapolas Tobijai ne tik pasirodė žmogaus pavydale, bet ir jo sūnui padėjo atlikti ilgą kelionę, atgauti didelius paskolintus turtus ir iš ligos išsigydyti. Už tat ir skaitomas jis yra už keliauninkų, skolintojų ir sergančių globėją. Dabartinais laikais katalikai turi labai daug visokių šventųjų ir globėjų ir daug knygų apie jų gyvenimus.

Bet senovėje, kada tik Švento Rašto knygos buvo žmonėms vieninteliu įrankiu pasimokyti apie šventuosius — tada knyga Tobijo buvo labai skaitoma ir mėgiama, o šv. Rapolas buvo laikomas už labai galingą užtarėją. Nors padidėjo šventųjų skaičius, bet jų reikšmė ir galybė pas Dievą ne kiek nesumažėjo.

ŽODIS PROMOTORIAMS

Brangieji:

Dalindami šiuos lapelius galite ar savo gyvais žodžiais, ar nors perskaitymu sekančių pastabų paraginti mūsų draugus ir drauges, Maldos Apaštalystės narius prie atgaivinimo, prie atnaujinimo savo religinio malonumo.

Matote spalių mėnuo dabartiniame Bažnyčios gyvenime pasidarė ypatingu pamaldumo mėnesiu. Jau Ražančiaus pamaldos užima visą mėnesį; prie to prisideda garbinimas Angelų Sargų, ypatingai vai-

kų ir visokių mokyklinių draugijų Globėjų. Treinininkai turi tame mėnesyje savo Patrijarko šv. Pranciškaus dieną, Karmentitai gi, o su jais visas pasaulis tame mėnesyje švenčia šventųjų Teresių, senesnės ir kudikėlio Jėzaus iškilmes; Gydytojai, o su jais visos ligoninės spalių mėn. mini savo Globėją šv. Luką, taipgi garbintojai Švenčiausios Jėzaus Širdies atmena, kad spalių mėn. išpuola didelės šventosios jų pamaldumo, šv. Margaritos Alacoque šventė. Kaip tik tame pačiame mėnesyje priešpaskutinis sekmadienis yra Šventojo Tėvo pavadintas "Misijų Sekmadienis," vadinasi: Platinimo šv. Tikėjimo draugijų švente, o paskutinis sekmadienis, tai Kristaus Karaliaus kuokilmingiausias, kuoviešiausias pagerbinimas. O kiek kitų, numylėtų mūsų žmonių šventųjų Globėjų iškilmes išpuola tame mėnesyje!! (Šv. Rapolas, šv. Edvardas, šv. Jadvyga, šv. Brigyda, šv. ap. Tadas ir Simonas).

Ir kiek parapijų tuo pačiu laiku turi visokias misijas, rekolekcijas, novenas, oktovas ir tt.

Delfo neturėtų būti nei vieno kataliko, kuris tame mėnesyje nepasinaudotų Dievo malonėmis, taip apščiai išvardintų švenčių, ir pamaldumais šiame mėnesy.

Švč. Marijos Rožančius

Švenčiausioji Marija, būdama DIEVO, o vienkart ir mūsų Motina, kaip jau matėme, yra gailiausiasioji; šio dėlei Ji ir rūpinasi mumis; gi matydama mūsų dvasinį ir medžiaginį vargą, girdėdama mūsų į dangų Jai siunčiamas maldas, įvairių įvairiausių priemonių mums gelbėtis teikia.

Tarp šių Josios priemonių viena svar-

biausiųjų ir mums išganingiausių yra tai Josios patarimas įsirašyti į šv. Rožančiaus draugiją ir kalbėti jį.

Kas tai yra tas šv. Rožančius, kaip jis kalbėti, kokie dideli atlygiai yra surišti su šv. Rožančiumi, aš čia nekalbėsiu, kadangi tai visiems yra gerai žinoma. Man čia rūpi ypač atkreipti skaitytojo dėmesį į tai, kokios naudos neša šv. Rožančius,

žmonėms gyvenant čia ant žemės, mirties valandoje ir po mirties.

Pasaulyje nėra nė vieno žmogaus, kursai būtų pilnaipatenkintas savo likimu, neturėtų vargų, nelaimių, sielvartų ir rūpesnių: vieną slėgia sunkios nuodėmės, iš kurių nesugeba išbristi, būdamas persilpnas; kitam grėsia pavojus, kuriam išvengti neturi jėgų, kitam širdį gelia savųjų ištvirkimo dėlei; tam liga baigia ardyti gyvenimą; anam vėl negalima surasti tinkamo duonos kąsnelio — žodžiu — tikra ašarų pakalnė! Kur rasti pagelbos?

Štai, gailestingiausiaji mūsų Motinėlė pati eina pagelbon žmonėms! Šventasis Domininkas, tas didžiausias garbintojas Marijos, giliausiai buvo susirūpinęs anais baisiais, nuostoliais, kuriuos buvo atnešusi Bažnyčiai ir žmonijai albingensų erezija (klaidžiatikystė). Ir Bažnyčios atstovų ir jojo paties mėginimai atversti paklydėlius ir sulaikyti neapsakomus žiaurumus, skerdynes ir naikinimus nieko nepeša! Tai kreipiasi į savo dangiškąją Motinėlę, kuo nuolankiausiai meldamas Josios pagelbos. Ir štai jam besimeldžiant, Ji liepia, Viešpačiam pagarbinti ir Jai pagerbti, supinti vainiką iš kilniausiųjų maldų ir griaudingiausiųjų apmąstymų apie JĖZAUS ir Marijos gyvenimą, kursai yra begaliniai mielus DIEVUI ir Švenčiausiajai Marijai!

Šv. Rožančiaus maldos tai ne žmonių išgalvotos maldos! "Tėve Mūsų" tai paties JĖZAUS KRISTAUS paduotoji malda, kurioje išreikšta visa, ko žmonės turi melsti DIEVO, savo dangiškojo TĖVO, ir sielos ir kūno žvilgsniu, DIEVO garbei padidinti ir sau naudos įsigyti. "Sveika Marija" susideda iš Arkangelo Gabrielio ir šv. Elzbietos pagarbinimo ir iš Bažnyčios meldimosi, kad Ji melstųsi už mus dabar ir, mūsų mirties valandoje. "Garbė Tėvui" tai pagarbinimas Švenčiausios Treybės ir, pagaliau "Tikiu į DIEVĄ

Tėvą" tai išreiškimas tvirto tikėjimo į visa, ką tik DIEVAS buvo mums apreiškęs. Nė viena, kad ir didžiausiųjų šventųjų sustatyta malda, nėra taip maloni DIEVUI ir Švenčiausiajai Motinai, kaip kad šios maldos!

Kalbant šitas maldas, apmąstymai apima visas JĖZAUS ir Marijos gyvenimo paslaptis. Šitas paslaptis apmąstydamas žmogus atiduoda didžiausiąją garbę savo Išganytojui ir Motinai Globėjai ir, pagaliau, persikelia savo mintimi į dangų.

Bekalbėdamas šitas dangiškasias maldas, žmogus, jausdamas save esant varguolis ir nusidėjėlis, didžiausiu pasižemimu puola po Aukščiausio ir Marijos kojų ir kloja savo maldavimus, meldimas DIEVO ir Švenčiausios Motinos Marijos negali nepatikti Jiems; taigi Jie net ir stebuklingai parodo savo malonių!

Šv. Domininkas, kalbėdamas šv. Rožančių, atvečria prie DIEVO tūkstančių tūkstantis paklydėlių, numalšina žiaurumus, sulaiko praliejamą kraujo! Rožančiaus pamaldos plėčiasi po katalikų pasaulį lyg dangaus aidai; tveriasi Rožančiaus brolijos; Bažnyčios Galvos popiežiai, suteikia kuo didžiausių atleidimų! Ir Dangus džiūgauja, pragaras dreba ir nirsta, kadangi žmonių ledu apklotos širdys tirpsta meile DIEVUI ir liepsnojančioje ugnyje, nusidėjėliai puola po Kryžiumi, dorieji išauga į milžinus didvyrius; jaunimas meta pasaulio smagumus, ligonys pasveiksta, varguoliai išsiliuosuoja iš vargų, meilė tarp žmonių eina didyn ir karštyn, žinomų ir nežinomų žmonijai stebuklų tūkstantys atsikartoja kasdieną; sielos apleidžia skaistyklą ir skrenda dangun! Štai Rožančiaus maldų pasekos! Štai Švenčiausios Marijos priemonė mus išgelbėti iš sielos ir kūno vargų!

Nėra tad ko ir stebėtis, jei Bažnyčia beveik varu bruka šv. Rožančių į žmogaus rankas, verčia įsirašyti į šv. Rožančiaus broliją ir nuoširdžiai jį kalbėti.

Laimingas žmogus, kursai atlieka šv. Rožančiaus pamaldas tikru atsidejimu, tikru pamėgimu! Gi, antra vertus, šimtą kartų nelaimingas, kursai šitas pamaldas apleidžia, arba jas tiktai atlieka lūpomis, o ne širdimi! Kiek tai malonių, kiek tai pamokinių nustoja šitokie nelaimingieji!

Gi čia su Švenčiausiąja Marija per Apreiškimo paslaptį išmoktume pamaldumo, skaistumo, kuklumo ir atsidavimo DIEVUI; su Marija keliaudami pas šv. Elzbietą, pasimokytų meilės artimo; su JÉZUMI Betliejuje pamėgtų nuolankumą ir neturtą; su paaukojimu Kudykėlio JÉbrangiausio; su Marija ir šv. Juozapu ieškoti!

Alyvų daržely įsižiūrėdami į kruvinu prakaitu apsipylusi Išganytoją, išmoktų, varguose ir nelaimėse būdami, sutikti su DIEVO valia; per nuplakimą pradėtų neapkęsti savo kūno geidulnų, pamėgtų apsimarinimą, atsizadėtų savo išdidžių ir piktų minčių, jas pakeltų į dangų; su JÉ-

ZUMI nešdami kryžių pamylėtų Jo saldžiausiąją širdį, įgytų pasitikėjimo Juomi, pažintų savo dangiškąją Motinėle, pagaliau; išmoktų mirti su JÉZAUS, Marijos ir Juozapo šventais vardais savo lūpuose!

Apmastydami garbingąją dalį, su JÉZUMI prisikeltų iš sielų mirties; su Juomi pasikeltų dangun, užmirštų apie žemę; per atsiuntimą Šventosios Dvasios išmoktų naudotis Josios dovanomis, užsidegtų meilės DIEVUI ir artinui pasiaukojimo liepsna; su Marija atsipalaiduotų nuo žemės, pakiltų į aukštybes; pagaliau per apvainikavimą Jo suprastų, kokių kelių galima įsigyti garbės vainiko!

Kalbėdami dangiškąsias maldas atsiduotų DIEVO malonei, Gailetingiausios Motinos globai! Kartu su maldomis aukštyn kiltų ir siela lygkad arelis, priprastų žiūrėti į saulę — DIEVĄ!

Viso šio netenkame, jei, lyg kokie snaudaliai, elgiamės per Rožančiaus maldas, jei širdis ušalusį lyg ledas, prilipusi prie žemės! Deja!

Šventoji Valanda

Pagal kun. V. F. Kienbergį
parašė kun. Pr. J. Vaitukaitis.

Marijos sopulinių pagarbinimas

Rabboni, meilingiausias mano Mokytojai, aš Tave garbinu Gyvąjį Dievą Švč. Sakramente. Nusizėmęs garbinu aš du du nuoširdžias dėkas Amžinam Tėvui, Žodžiui ir Šventajai Dvasiai už mano sutvėrimą, atpirkimą ir pašventimą. Viešpatie Jėzau, aš Tau dėkoju už Tavo išganyto malonę, kad mums teikti vienąjį šventąjį, Katalikiškąjį tikėjimą. Tave maldauju, kad mano siela įvertintų tas Tavo dovanas, meilingasis Mokytojai, kuriomis ją apdovanojai. Aš esu dėkingas už Tavo

pažadus, Rabboni, ir “negendančiai, nesuteptai ir nevystančiai tėvainystei, (mums) laikomai Danguje” (I Pet. I, 4). Į Tave aš ištiesiu savo rankas, nuvargusias iš darbo ir laiko. Atvėdik jų karštį šventųjų Tavo stigmų palietimu. Aš Tave garbinu, gerasis Viešpatie, “kaulas iš mano kaulo ir kunas iš mano kūno”— “tikrąjį Dievą ir tikrąjį Žmogų. Tu esi Brolis ir mūsų Kūnas” (Gim. XXVII, 27) Aš Tave šlovinu Švč. Sakramente ir garbinu Išgainingąjį Tavo Esimą. Aš atgimstu, atsinaujinęs pasitikėjimu, nes Tu

taip dažnai ateini pas mane Šventoje Komunijoje. Tu palaiminai mano mylimuosius. Šventuosius numirėlius laikyk šalia Švč. Tavo Širdies. Atleisk tiems, kurie nepakenčia šventojo Tavo tikėjimo. Mūsų širdys nučžiugo, kai Tavo Vietininkas ir mūsų Šv. Tėvas, Pijus XI, garbingai ganęs Tavo Bažnyčią čia, žemėje, ėmėsi vykdyti palaimintąją Kristaus taiką Kristaus karaliavime. Mes Tave garbiname, Viešpatie ir Ganytojau, kad esame išlaisvinti iš nuodėmių. Suprantame, brangusis Viešpatie, kad yra sunku datirti tą visą nedėkingumą, paeinantį iš žmonių nesugyvenimo savutarpėje meilėje ir kad jie yra nesukalbami, atskirti broliai. Didysai Atleidėjau, mes esame jų persekiotojai. Todėl, gerasis Viešpatie, Tavęs meldžiame jiems duoti tikėjimą. Mes nesiskundžame, jei Tu leidi, kad mes kęstumem apmaudas ir paniekinimus ar išjuokimus. Aš esu čia, Viešpatie Jėzau, taip aš esu. Tu matai mano silpumus. Tu žinai mano netikslingumą ateity. Tačiau, taip, kaip aš esu, Viešpatie, vėl aš grįštu ir ateinu, nes Tu mane pašaukiai į šią Šventąją Valtandą ir pas Save. Švč. Marija, mūsų Valdovė, kad mus palaimintų proto šviesuma, kuris trumpai nušvito mokiniams Emmau, so miestelyje po garbingo Tavo Atsikėlimo kai Tu, maloningasis mano Rabboni, "pražuvai iš jų akių" (Luk. XXIV, 31). gražioje vynuogėje, kuri ką tik nuskinta ir skirta vyno spaustuvui, kuriuo sunkiamas vynas. Motinos širdis, lygiai, kaip krauju aplaistyta vynuogė, visada pasirengusi sutikti išleisti visą savo meilę, kurią savy tik talpina. Iš spaustuvo išeina plaukęs raudonas skystimas, tarsi, motinos širdies meilė. Jei reikalinga, vyno spaustuvas vėl patarnauja. Kaip Jievos dukterys, mūsų motinos drąsiai ima motinystę ir gimdo skausmuose ir kančiose. Taigi yra skirta, kad motina "mindo visagalinčio Dievo narso vynu spaustuva" (Apr. XIX, 15).

Motinystė yra aukojimas. Motinystė yra pati auka. Motinystė yra perversmas visa to, kas buvo su žmonija tamsią nuodėmės naktį. Labiausiai užkietėjusioje širdy yra šventovė, kur randamas jos atvaizdas. Labiausia užmirusioje sieloje yra vieta, kur meilingos motinos veidas laikomas. Maloninga motinos šypsena nušviečia labiausia susisielavartavusį veidą, kai atsimena ją, kuri jį penėjo ir auklėjo.

Motinystė yra šventenybė. Motinystė yra pašaukimas. Kur, jei ne prie motinos kelių tapo įskiepytas pamaldumas ir Kristaus meilė? Ar jie būtų buvę šventieji, tie Dievo karžygiai, jei jų motinos nebūtų jų mokinusios su neišdildomais motiniškosiomis meilės įspūdžiais? Ar Teresėlė būtų tapus Mažoji Gėlėlė, meilingiausia jos amžiuje, jei nebūtų jai vadovavus visada esantis prie jos motinos paveikslas? Ar kilniausias jaunasai Guzmano sūnus būtų buvęs gerbiamas, kaip Šv. Dominikas ir, žinomas, kaipo Dievo Liepsna, jei jo motina nebūtų jį išauklėjusi savo šventumo pavyzdžiu? Ar didelis Indijų apaštalas Šv. Pranciškus Ksaveras būtų ieškojęs naujų valstybių Kristui, jei jo motina nebūtų pati buvusi misijonė ir šventoji?

Motinystė priklauso Marijai. Ji yra gerbtiniausiai sveikinama po visą pasaulį, kaipo vienintelė žmonijos paguoda. Betlejumi Ji dalinosi su kitomis motinomis, kurios jau gimdė ir kurios dar gimdys. Nazareto namų židinyje buvo pirmosios krikščionės Motinos ir Karalienės šventovė; ir kilnus pavyzis nesuskaitomiems kitiems namų židiniams, kur motinos galėtų tapti taip pat; kaip ir Ji kad buvo, tikromis motinomis. Motinos jų pačių Nazarete laimina šventąjį Jos vardą, "Jaruzalio garbę, Izraelio džiaugsmą ir mūsų tautos pasididžiavimą" (Jud. XV, 10). Motinos tegu savo širdis pakelia džiaugsmu. Motinos tegu pasisa-

vina Ją, kuri dalinosi motinystės paslaptimis. Motinos te ima Ją už Globėją, te gu Ją šaukia jų Karalienė. Aplinkui baltojo sosto, Jai priklauso, motinos yra tikromis palydovėmis. Marija, jums, motinos, yra Marija, Viešpaties Jėzaus Motina ir jūsų visų motinų Karalienė. Jums

Ji yra Globėja. “Danguje pasirodė didis ženklas: Saule apsiausta Moteriškė, mėnulis po Jos kojomis, ir ant galvos dvylika žvaigždžių vainikas” (Apr. XII, 1).

Marijos reikalavimas, kad Ją gerbtumete, nėra mažas atsitiktinas reikalavimas. Ji buvo motina iš vardo, motina tikrumoje, motina, kuri pati triūsė ir rūpinosi Kūdikelio Jėzaus reikalais. Ji žinojo visus baisius pavojus, kurie ateina motinų širdžiai, kai jie paliečia mažyčio gyvybę. Ji gyveno baisių smūgių pergyvenimą tautos, išstremtos Egiptan, kad tik būtų apsaugotas Jos Kūdikelis nuo brutaliao despato kardo. Betgi savo širdy Ji laikė ir valdė ramybę. Ne džiauksmą Ji valdė, bet dovaną, tą malonę kuri perviršija patį džiauksmą — Ji valdė ramybę ir romią širdį. Nes Ji žinojo, kad Dievas buvo arti Jai prigelbėti ir Ją persergėti prieš gresiančius pavojus. Jame, Kurs davė kilniausią Dievo Motinystės pašaukimą, teiktą tik vieną kartą, skirtą niekad nekartoti, tik Jame Ji pavedė savo širdį ramybėje. Jokie žemiški pavojai negalėjo tokios šventybės paliesti.

Iš visa to turėtumėm imti pamoką ir pasimokinti. Dievas yra tabernakulas, priebėga tiems; kurie į Jį tiki. Ką nori, gali sakyti, betgi Jo valia bus įvykdinta. Todėl, kaip Motina Marija senovėje, turė kime pasitikėjimą ir tvirtą tikėjimą į Visą—Gerą Dievą.

Pavojai išnyko ir prasidėjo Nazareto namų židinio vykinimas. Juozapas, savęs pasiaukojimo šventasis, Juozapas buvo Marijos vyras. Kai artimieji kaimynai kalbėdavo apie Mariją, visada Ją

vadindavo, kaip pažinojo — “Juozapo žmona.” Ji žinojo nesuskaitomas visų dienų jaunamarčias, kurios gimdys, kad žvelgtų į Nazaretą, kaipo kelrodį. Ir jame turi jos matyti tik tobuliausią kilniausios šeimos paveikslą. Taigi neturi rasti nė mažiausio suirutės šešėlio, kas jaunamarčioms teiktų klaidingo pobūdžio gyvenime. Sutikimas, ramybė, klusnumas buvo Marijos dorybės ir jose Ji pratinosi, dėl to ir Visagalis Dievas Ją aprinko, kaipo meilingąją Savo Sūnaus Motiną.

Marija mažai turėjo tikrai džiaugsmingų dienų savo gyvenime, Ji maža turėjo tokių dienų, kurias pasaulis vadina didžiomis ir kurių įgauna džiaugsmo ir linksmumo. Tačiau Marijos gyvenime atsitaikydavo “trumpos valandos”, praejusiujų dienų darbų ir užduočių, kurias ištikimai Ji vykdė ir tai visa Ją ramino ir džiuogino. Ji, kaip ir visos kitos motinos turėjo begalės darbų, k. t. skalbimas, namų ruoša ir kiti darbeliai, kuriuos kartotinais atlikdavo, iki tapo mechaniški. Marija, Dangaus Karalienė ir Angelų Kūdikelio — Karaliaus Motina, turėjo gaminti ir virti valgi ir dirbti sunkius darbus, deja! taip daugelis iš Jos dukterų—motinų nepakenčia namų darbo, nė namų ruošos. Visada atsiminkite, kad Marija jūsų Karalienė, buvo paprastojo dailės žmona.

Vienintėlė išimtis pasaulio istorijoje, tai Marija neteikė progos, kad kas iš kaimynų ką nors šnekėtų ar išeitų kokia netikusi kalba iš Jos burnos. Ji net prisi-bijo, kad tai visa nebūtų puikybė, dėl to Ji tapo nuolanki, nužeminta. Ji taip pat saugojosi nuo nereikalingų kalbų, kad nepakenkti Atpirkimo darbu. Taigi mažasios gatvės šeimų motinoms Ji buvo kilniausias romumo ir ramybės pavyzdys.

(Bus daugiau).

A. L. R. K. FEDERACIJOS TIKSLAS IR ARTIMIAUSIEJI JOS DARBAI

Laikraščius skaitančioji Amerikos lietuvių katalikų visuomenė jau gerai yra painformuota apie istoriškąją Federacijos 22 kongresą, įvykusį rugpiūčio 23 d., Pittsburgh, Pa. Visi lietuvių katalikų laikraščiai plačiai aprašė kongreso eigą, įdėjo jo svarbias rezoliucijas ir tuo parodė, kad jie solidarizuoja su Lietuvių Katalikų Federacija ir jos darbais, dirbamais Dievo garbei ir tautos gerovei.

Naujoji A. L. R. K. Federacijos valdyba, įsiskaičius garbingojo kongreso nutarimus, dar kartą peržiūrėjus šios mūsų vyriausios organizacijos dėsnius, pajuto, kad ant jos pečių uždėtos malonios, bet labai atsakomingos pareigos. Dėl to savo darbo pradžioje prašo visų dvasininkų, Federacijos skyrių ir visų veikėjų kooperacijos, kad galėtumėme įvykinti gyvenimą bent dalelę tų kilnių užsibrėžimų. Ir gražiausi kongreso nutarimai neis niekais, jei jų nevykinsime; ir didžiausios valdybos pastangos nutarimus įvykinti bus bergždžios, jei plačioji visuomenė neis jai į talką.

Federacijos tikslas gražus, jį vykinant darbo daug. Jos tikslus konstitucija taip apibrėžia:

1. Suvienyti visus lietuvius katalikus taip pavienius asmenis, taip jų draugijas ir organizacijas.
2. Suvienodinti lietuvių katalikų viešąjį veikimą.
3. Atstovauti Amerikos lietuvius katalikus spaudoje ir viešame veikime.
4. Palaikyti ryšius su Amerikos Katalikų centrinėmis organizacijomis.
5. Atstovauti lietuvius katalikus viešajame Amerikos katalikų veikime.
6. Palaikyti ryšius pirmoj eilėj su Lie-

tuvos katalikais per Lietuvos Katalikų Veikimo Centrą ar tolygią organizaciją.

7. Atstovauti Amerikos lietuvius katalikus santykiuose su Lietuvos katalikais.

8. Palaikyti ryšius su pasaulinėmis katalikų organizacijomis ir atstovauti Amerikos lietuvius katalikus santykiuose su pasaulio katalikais.

Tuos darbus dirbti šiek tiek palengvins toji aplinkuma, kad su Lietuvos Katalikų Centru, veikiančiu sunkiose sąlygose, jau iš seniau užmegzti ryšiai, su Amerikos katalikų veikimo centru tuoj bus susitarta bendradarbiauti ir, tikimės, daug padės įsteigtas prie Federacijos centro Informacijų Biuras. Mus drąsina daugiau dirbti ir tas faktas, kad 22 kongrese Federacija gavo savo darbams Amerikos vyskupų užgyrimą.

Kokių darbų pirmiausiai imsime?

1. Pirmoje vietoje reikia prie tų darbų, kuriuos manome dirbti, gerai prisirengti, susiorganizuoti. Reikia, kad visuose mūsų didesniuose lietuvių centruose atsirasitų Federacijos apskričiai su veikliomis valdybomis, kad sustiprėtų skyriai, kad į Federaciją įtraukti ko daugiausia lietuvių katalikų organizacijų ir draugijų. Tam tikslui bus reikalinga trumpeje ateityje suorganizuoti talką (vajų).

2. **Spalių mėn. 9 d. yra Vilniaus užgrobi-
mo diena.** A. L. R. K. Federacija pirmoji pradėjo minėti tą dieną, kaip mūsų tautos gedulo dieną, rinkti aukas Vilniaus krašto lietuvių reikalams ir kas met atnaujinti pasiryžimą dirbti dėl Vilniaus atvadavimo. Kaip kas met, taip ir 22 Federacijos kongresas energingai ragina visus Federacijos skyrius ir visas kolonijas tinkamai minėti spalių mėn. 9 d., parinkti aukų Vilniaus lietuvių našlaičių sušelpimui ir, kiek galint, daugiau prapla-

tinti neseniai išleistusius "Vilniaus Pasus". Spalių mėn. 9 d. programa turi susidėti iš: a) pamaldų bažnyčiose už tuos karžygius, kurie žuvo begindami Vilnių; b) prakalbos ar paskaitos; c) koncertai su patrijotiškais mūsų dainomis. Vilniaus vakarus turėtų su-ruošti kiekviena parapija, ar kolonija. Kam prieinama anglų spauda, reiktų jai priduoti žinių, kad "šiandien, spalių 9 d., X miesto lietuviai mini Vilniaus užgrobimo dieną." Be to, reiktų laikraščiams suteikti ko daugiausia faktų apie Vilnių, pažymint, kad tai yra lietuvių sostinė, dabar lenkų užimta. Šioj srity gražiai galėtų pasidaruoti mūsų profesionalai ir studentai. Taigi, pasistengkime Spalių 9 d. tinkamai paminėti. Vilniaus reikams padirbėti ir plačiąją Amerikos visuomenę su Vilniaus byla supažindinti. P. Vaižiūno žodžiai: "Ei, pasauli, mes bė Vilniaus nenu-rimsim" tą dieną teskamba plačiai po visą kraštą.

3. Š. m. spalių mėn. 23 d., Aušros Vartų par. salėj, Chicagoj įvyksta **Amerikos Lietuvių Kolegijos Rėmėjų organizacijos seimas**. Organizacijos tikslas aiškus. Taip pat visi žino, kokių tikslu jos seimas šaukiamas. Apie kolegijos vaidmenį mūsų visuomenės gyvenime laikraščiai dažnai ir rimtai parašo. Federacija savo kongresuose kas met paragina tą įstaigą paremti. Marijonų vienuolija daug jėgų padėjo, kol kolegiją suorganizavo, o jos užlaikymas šiais depresijos laikais yra tikrai sunki našta. Dėl to šiais keliais žodžiais nuoširdžiai raginame lietuvių visuomenę eiti Amerikos Lietuvių Kolegijos vedėjams į talką. Tai padaryti bus gera proga per Am. Liet. Kolegijos Rėmėjų seimą, kurį ir sveikiname, ir jo dalyviamis patarkime, kad jis atneštų realės naudos tai mūsų jaunutei įstai-gai, iš kurios tiek daug tikimės, kuriai ir di-

džiausios aukos negali būti perdidelės.

4. Rugpiūčio mėn. 28 d. turėjo būti atidarytas **Lietuvos Katalikų Universitetas**. Lietuvos vyriausybė pastojo tam kelią. Kokiu tikslu taip pasielgė, katalikiški laikraščiai jau rašė. Federacijos centras yra išnešęs protestą ir jį spaudoje jau paskelbė. Bet ir to dar neužtenka. Visi Federacijos apskričiai ir skyriai, visos draugijos, organizacijos ir net parapijos atskirai turėtų išnešti protesto rezoliucijas dėl neleidimo atidaryti Lietuvos Katalikų Universiteto ir jas prisiųsti į Federacijos Sekretorijata, kuris tuos protestus paskelbs spaudoje ir pasiųs Lietuvos vyriausybei. Visi teisybę mylinti žmonės gerai nusimano, kad katalikiška tauta negali būti be katalikiško universiteto ir kad jokia vyriausybė negali atimti katalikams teisę tokią įstaigą įsisteigti ir ją savo lėšomis užlaikyti.

Tie tai, mūsų nusimanymu, yra pirmieji mūsų organizuotosios visuomenės darbai, kuriuos turime dirbti ir nuoširdžiai ir sistematingai.

Tad, į darbą!

A. L. R. K. Federacijos Centro Valdyba:

Prof. F. B. Mastas, pirmininkas

6000 So. Campbell Ave., Chicago, Ill.

Kun. Magnus Kazėnas, išdininkas

2128 Larkins Way, Pittsburgh, Pa.

Leonardas Šimutis, sekretorius

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

P. S. Visais A. L. R. K. Federacijos reikalais reikia kreiptis į **L. Šimutį, sekretorių**, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Katalikų Pasaulyje

IS MARLJONŲ MISIJŲ

Monchesterio Lietuviai

ANGLIJA. — Per sumą į Šv. Vilimo koplyčią (Šv. Chado bažnyčioje tuo metu šventadieniais yra laikomos šv. Mišios airiams ir anglams) susirinko 420 asmenų, prie šv. Komunijos ėjo 230. Vakare į Šv. Chado bažnyčią pabaigtuvėms susirinko 466 asmens. Pilna bažnyčia! Susirinkę buvo vien tik lietuviai. Lenkai ir ukrainiečiai, kadangi jie nesuvokia lietuviškai, tai jie nė neateidavo per visas Misijas, neatėjo ir dabar į pabaigtuves. Taigi vieni lietuviai sugebėjo užpildyti visą šv. Chado bažnyčią. Nieks nesitikėjo tiek maldininkų. Kun. Callaway po kelėtą kartų savo parapijonams per pamokslus nurodė lietuvių prisirišimą prie tikėjimo ir rūpestingą Misijose lankymąsi.

Mūsų pabaigtuvių iškilmėms daug gražumo pridavė netikėtas apsilykimas ukrainiečių vyskupo J. E. Černeckio. Jis buvo lankęsis į Dubliną Eucharistinio Kongreso iškilmėse dalyvauti. Iš ten grįždamas užsuko į Mančesterį. Jis buvo girdėjęs apie nelaimę, ištikusią Mančesterio lietuviams, o kartu ir ukrainiečiams. Jis todėl nutarė atvykti ir ukrainiečiams atlaikyti Misijas ukrainiečių kalba. Ta proga jis pasiskubino ir mums padėti iškilmingiau užbaigti dviejų savaitių Misijas.

Tikrai buvo iškilminga užbaiga. Išivaizduokite sau J. E. Vyskupą — gana aukšto ūgio, juoda, kaip smala, barzda papuoštu veidu, apsirėdžiusį auksine kopa ir užsidėjusį karalių karūnos pavidalo auksinę mitrą, su dvišaką lazda rankoje, kuris lydimas diakono ir subdiakono, (subdiakonu buvo patsai gerb. klebonas — Callaway, diakonu teko man būti), pasirėdžiusių auksiniais dalmatikais,

prie skęstančio žvakių ir elektros šviesoje didžiojo altoriaus su Monstrancija rankeje duodantį iškilmingą žmonėms palaiminimą... Koks kilnus vaizdas!.. Jį išvydus, minia atsiduso visi kaip vienas. Ne vienam iš džiaugsmo ašarėlė nuriedėjo per skruostus...

Lietuviai tų pamaldų, manau, neužmirš ilgai, ilgai! Aš gana, rodos, su visokiomis iškilmėmis apsipratęs beveik kasdien jose dalyvauju, o tačiau šios dienos iškilmės nepaprastai veikė mano sielą. Ir man jos negreit išdils iš atminties ir iš širdies...

Po pamaldų manchesteriečiai užsukvietė J. E. garbingąjį svečią ir mane pas save į klūbą. Koks malonus buvo vakaras! J. E. nuoširdžiai visus pasveikino ir pasakė labai gražią ir palankią lietuviams prakalbą. Priminė senovės Lietuvos santykius su Ukraina, apie Lietuvos kunigaikščius, valdžiusius Ukrainą ir kurie palikę labai malonios atminties apie save ukrainiečių tautoje. Ukrainiečiai džiaugėsi mūsų laimėjimu nepriklausomybės ir tikisi kada tos laimės ir jie susilaukti ir tuomet galėsia vėl glaudžius santykius su mūsų tauta palaikyti, kaip tėvai darę... Atvaizdas tos vienybės esąs šisai draugiškas šių dviejų tautų sugyvenimas svetur: čia — Mančesteryje, Londone, Amerikoje...

Su koku entuziazmu visa salė priėmė šiuos žodžius, reiškė didžiausias, tarsi miško gaudimas, katučių plojimas. Padėkodami J. E. už tokius palankius mums žodžius, visi paprašė, kad duotų pabučiuoti šv. Kryžiaus relikvijas, kurias J. E. nešioja ant krūtinės. Mielai sutiko. Ir visa salė su džiaugsmu skubimosi pasinaudoti ta proga, kad bučiuojant šv. Kryžiaus relikvijas kaip ir priesaika patvirtintų savo pasiryžimą išlaikyti santaiką

su savo kaimynais, velijančiais mums gero...

Grijzome namo visi gražiausioje nuotaikoje.

Silvertown'o lietuviai

Netoliese nuo Londono yra nedidukas pramonės miestas, vardu Silvertown. Jis greičiau bus Londono priemiestis, nekaip atskiras miestelis. Čia nuo senų laikų susibūręs gana didokas lietuvių pulkelis. Jie visi priklauso Londono lietuvių parapijai. Lietuvių klebonas atvyksta čion kas antra savaitė šeštadieniais išklaudyti išpažinčių, kai kada pamokslėlių pasako, o šv. Mišių eina klausyti į vietinę anglų katalikų bažnyčią.

Sužinoję mane esant Londone, silvertowniečiai būtinai užsikvietė, kad ir jiems nors vieną dieną paaukoti. Pasiilgę esą jie be galo savų misijų. Taigi ir nutariau nuvykti. Kadangi buvo jau grįžęs iš Lietuvos ir vietinis lietuvių klebonas — kun. K. A. Matulaitis, tai mudu su tarėme kartu vykti į Silvertown'ą: jis pasisveikinti po ilgo nesimatymo, o aš — trumpų misijėlių atlaikyti.

Žmonelių prisirinko gana daug. Kiek skaičium, pasakyti negalėčiau, bet gana daug. Daugiau buvo moterų, vyrų mažiau. Galimas daiktas, kad ir gyvena tenai daugiau moterų, nekaip vyrų.

Po pamaldų išėjau į lauką pasikalbėti su žmonėmis. Kas pasirodo? — Gi beveik visi mano pažįstami. Visi nuo Bartzdų, kur man teko ne toli per šešerius metus eiti klebono pareigas. Kaip miela svetimame krašte susitikti savus žmones! Klausimų didelė daugybė. Jie klausinėja mane apie savo gimines, o aš įdomauju, kaip jie čia gyvena. Suėjome į artimą giminystę. Vienas ir kitas prašyte prašo: Kad taip galėtumėt užėiti pas mane, tai bent plačiau pasikalbėtumėme!

Bet kur tu pas visus užėisi, kur čia viską išpasakosi!

Taigi užėjome tik pas reikalingesnius — sergančių aplankyti, ar šiaip kokiam svarbiam reikalui esant.

Kokių malonių esama čia žmonių! Žadėjau dar juos aplankyti, bet jau neturėjau kada. Reikėjo važiuoti į Manchesterį, o paskui į Lietuvą.

Kun. A. Petrauskas, M.I.C.

MEKSIKA. — Šios šalies keturias valstybes: Tabasco, Vera Cruz, Yucutan, ir Hildalgo valdo komunistai. Smarkiai platinama čia bedievybė ir niekinama dorovė. Šiomet geg. 1 d. šiose valstybėse bolševikai minėjo ypatingu būdu: atmetę tikėjimą į Dievą, sudarė procesiją, muzika griežė, komunistai gi giedojo velniui giesmę, prašydami velnio pagalbos, raudinant tikėjimą iš žmonių širdžių. Masonai jiems uoliai padeda kovoti prieš Katalikų Bažnyčią.

Paskutiniu laiku išėjo į viešumą, jog dabartinis Meksikos prezidentas Calles, sudarė slaptą sutartį su komunistų darbininkų sąjunga Meksikoje lapkričio 24 d. 1924 m. porą dienų prieš apsimiant prezidento pastovį, pasižadėdamas vykinti pilnai komunistų programą. Užtai komunistai pasižadėjo Calles'ui remti jo antikrikščionišką nusiteikimą ir vykinti jo sumanymus. Kiek laiko prieš tai Calles lankėsi Sovietų Rusijoje. Jis pasirodė pilnai patikimas kamunistam asmuo. Nenuostabu, jog Meksikos atstovė, Kollontai, pranešė, kad pasauly nėsą taip artimų dviejų tautų kaip dabartinė Meksika ir naujėji Rusija.

Meksikoje kartoja katalikų persekiojimai. Prasidėjo 1822 masonų išleistais prieškatalikiškais įstatymais; 1857 m. buvo atimtos visos katalikams mokyklos, išvyti mokytojai — vienuoliai, 1917 m. atimtos visos teisės Bažnyčiai. Buvo sudaryta laikina taika 1920 m. po kelių metų skerdynių, bet vėl ima smarkiai persekioti katalikus.

Mūsų Darbai

THOMPSON, CONN. ŠVČ. MARIJOS
KOLEGIJA

Mokyklos atidarymas

Švč. Marijos kolegijos 1932-1933 mokslo metas prasidėjo rugs. 8 dieną, iškilmingomis Mišiomis, kurias laikė Direktorius kun. Dr. Jonas Navickas, M. I. C. Vėliau dienoje įvyko sporto šventė, kurioje pasižymėjo žaidikai iš Lawrence ir Brockton, Mass., Chicago, Ill. ir buvusieji Marian Hills kolegijos praėjusių metų naujokai, dabar broliai.

Mokytojai

Mokytojų skaičius labai žymus. Juos sudaro: —

Kun. Dr. Jonas Navickas, M. I. C. kolegijos Direktorius ir lotynų kalbos mokytojas.

Kun. T. Būblys, M. I. C., naujai atvykęs iš Kenosha, Wis., yra lietuvių kalbos mokytojas.

Kun. Jonas Vaitekūnas, Providence, R. I., istorijos ir tikybės mokytojas.

Kun. S. Illiou, O. S. B., Putnam Ct., prancūzų k. mokytojas.

Brolis Vincas Šaulys, M. I. C., A. B., baigęs filosofijos mokslus Denver, Colorado, anglų kalbos mokytojas ir orkestro vedėjas.

Brolis Kazys Vengras, M. I. C., So. Boston, Mass., baigęs filosofijos mokslus Montreal, Kanadoje, graikų kalbos mokytojas.

P. Pranas Baublys, Worcester, Mass. advokatas, baigęs Georgetown Universitetą Washington, D. C., gražbybės mokytojas.

P. Jonas Kundratavičius, A. B., Worcester, ass., prigimties mokslų mokytojas.

Brolis Jonas Banys, M. I. C., giedojimo ir muzikos mokytojas.

Brolis Mykolas Jodka, M. I. C., matematikos mokytojas.

Mokiniai

Šiomet mokinių skaičius padidėjo. Iš viso mokinių yra 80. Naujai atvykusiųjų yra dauguma iš Pennsylvanijos valstybės ir Massachusetts.

Svečiai

Rugs. 9 dieną mūsų kolegiją aplankė vienas mūsų kolegijos prietelių kun. K. Urbonavičius, So. Boston, Mass.

Kiti svečiai buvo: — Dr. Aukštakalnis su savo žmona, Waterbury, Conn.; Sesuo Virginija, Šv. Kryžiaus ligoninės, Chicago, Ill. lankanti savo tėvelius So. Boston, Mass.

Piknikas

Rugs. 4—5 dd., buvo suruoštas piknikas, kuris įvyko kolegijos sode. Piknikas labai gerai pavyko. Svečių buvo atvažiavę iš visų Naujosios Anglijos kolonijų, ypač iš Worcester, Mass., ir Providence, R. I. Į pikniką buvo atvažiavę kun. Ambotas, Hartford, Conn., kun. Valantiejus, Waterbury, Conn., kun. Petraitis, kun. Vasys ir kun. Puidokas, visi iš Worcester, Mass., kun. Juras, Lawrence, Mass., kun. P. Strakauskas, Lowell, Mass. kun. J. Vaitekūnas, Providence, R. I. ir kiti garbingi svečiai.

Pikniko pasisekimui daug pasidarbovo Kolegijos Rėmėjai, Worcester, Mass., ir kolegijos mokiniai.

Mikas J.

Kolegijos Rėmėjai:

K. Bundzienė, Worcester, Mass.	1.00
Liudv. Milašienė, Detroit, Mich. . .	3.00
Roz. Eitavičiūtė, Montello, Mass.	1.00
V. Petrauskas, Detroit, Mich. . .	1.00
P. Baltrušaitienė, St. Charles, Ill.	3.00
O. Tivilis, Gary, Indiana	1.00
A. Baltramaitienė, Worcester, Mass.	1.00
M. Jeskelevičienė, Montello, Mass.	1.00

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Rėmėjams už aukas.

Remėjų Centras.

AMERIKOS LIET. ŽINIOS

WORCESTER, Mass. — Rugs. 11 dieną čia įvyko Blaivininkų Susivienijimo seimas, kuris pradėtas Šv. Kazimiero parapijos bažnyčioje iškilmingomis pamaldomis. Šv. mišias atlaikė Centro pirm. kun. J. J. Bakūnas; pamokslą pasakė kun. Dr. Navickas, M. I. C.

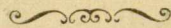
Posėdis prasidėjo 2 val. po pietų Šv. Kazimiero parapijos salėje. Seimo vedėju buvo kun. Dr. J. Navickas, M. I. C. sekretorium — S. Šejefkaitė.

Centro valdyba pranešė apie praėjusių metų veikimą. Studentai K. Vengras ir V. Šiaulys skaitė referatus apie jaunimą ir šeimą.

Seimas nutarė pasveikinti Šv. Tėvo Apaštališką Delegatą Amerikoje, Lietuvos blaivininkus, Katalikų Veikimo Centrą, kalinčius Prof. P. Dovydaitį ir Prof. J. Eretą. Priimtos kelios rezoliucijos veikimo pagerinimo reikalu.

Į Centro valdybą išrinkta: kun. J. J. Jakaitis, M. I. C. — dvasios vadas, kun. J. Bakanas — pirmininkas, kun. J. Mačiulionis, M. I. C. ir P. Mankus — vice-pirmininkai, V. J. Blavackas — sekretorius, O. Sidabrienė — išduinkė, K. Rainys ir J. Svirskas — izdo globėjai; kun. P. J. Juškaitis — redaktorius.

Po posėdžio įvyko vakarienė, pajvairinta muzikale programa, kuriai vadovavo J. Žemaitis.

Klausimai Ir Atsakymai

KLAUSIMAS. Ar yra tikėjimo tiesa, kad pragare kenčia nuo tikros ugnies?

Kazys

ATSAKYMAS. Bažnyčia niekuomet dar neišsprendė, kas sudaro atjaučiamus kentėjimus pragare, bet ji priskaito prie perdrąsių tvirtinimų, kad pragare nėra tikros ugnies. Kad sielos pragare kenčia nuo ugnies, nuolatos tai kartoja Šv. Raštas ir Jėzus Kristus daug kartų taip pat pareiškė.

Galutinai, ar mes žmonės žinome pilnai ugnies prigimtį ir kaip toli siekia josios jėga. Kas yra elektra, tikrai nežinia ir kaip toli siekia jos kaitra, niekas nepasakys. Sunku pasakyti, kokia yra pragaro ugnis. Gana to, kad ji ten yra.

KLAUSIMAS. Ar yra nuodėmė nerimauti dėl nuodėmių?

Naus.

ATSAKYMAS. Jei kas nerimauja dėl savo padarytų nuodėmių, kad jis Dievą išeidė ir yra susirūpinęs, ar užtektinai atgailos padarė, tai tokis susirūpinimas yra geras.

Jei kas nerimauja dėl to, kad permažai pasitiki Dievo gailestingumu, tas gali turėti net mirtiną nuodėmę, žiūrint kaip labai jis reiškia savo nepasitikėjimą.

Dažniausiai nekurie asmenys nerimauja dėl savo skrupulų.

KLAUSIMAS. Ar kunigai eina pas ligonius į visas ligonines? Ar priverstinas yra dalykas, kad katalikas eitų tik į katalikišką ligoninę?

Spudis

ATSAKYMAS. Kunigai eina į visas ligonines teikti katalikams ligoniams sakramentus, jei tik ligoninių administracija juos įsileidžia.

Nėra įsakymo nei Dievo, nei Bažnyčios, kad katalikas ligonis būtinai eitų į katalikiškąją ligoninę, bet kiekvienas katalikas tiek jau privalo būti susipratęs, kad pats reikalautų padėti save į katalikiškąją ligoninę. Čia jis tikrai bus aprūpintas šv. sakramentais ir joje jis gyvena po vienu stogu su V. Jėzumi, esančiu Šv. Sakramente.

Nekatalikiškoje ligoninėje nekurie ka-

talikai ligoniai nedrįsta, arba gėdisi prašyti, kad jiems pakviestų kunigą. Kartais, kad ir prašo, tai ne visuomet greitai susilaukia, nes nekatalikams kartais nesurandama, kam čia kunigas reikalingas ligoniui.

KLAUSIMAS. Kaip jūs apskaitote laiką, kurį sielą priverstą yra išbūti skaistykloje? *Protest.*

ATSAKYMAS. Mes laiko ištikrųjų neapskaitome ir nesakome, kiek metų siela turės būti skaistykloje; tai priklauso Dievui. Jis kiekvieno nuodėmės bausmą žino, kiek už ją padaryta atgailos, tai tik Jis vienas gali nuskirti laiką, kurį siela privalo išbūti skaistykloje.

Krikščionystės pradžioje buvo užduodamos sunkios ir ilgos atgailos, kuriomis nusikaltėliai turėjo atiteisti Dievo teisingumui. Nėra abejonės, kad Dievas jas priimdavo ir bausmę dovanodavo.

Dabar tikintieji, įgydami atlaidus, mažina savo kančias ir bausmę skaistykloje.

KLAUSIMAS. Jei kas, atlikęs išpažintį, neturi laiko tuojau išpildyti užduotąją atgailą bažnyčioje, ar bus gerai, jei jis atliks ją namieje? *Vien.*

ATSAKYMAS. Kiekvienas privalo stengtis pildyti užduotąją atgailą taip, kaip ji paskirta. Geriausiai ją išpildyti tuojau po išpažinties bažnyčioje, bet jei kas būtų aplinkybių priverstas tuojau po išpažinties skubėti namo, jis privalo atgailą namieje pildyti. Be to, reikia rūpintis išpildyti atgailą, kaip galima, greičiau.

KLAUSIMAS. Ar yra kaltė duoti protestantams pašvęstus paveikslus?

ATSAKYMAS. Tai priklauso nuo to, koki tie protestantai. Jei jie pageidauja tų paveikslų dėl religinių tikslų ir kad pasiragintų prie gero, nėra jokios nuodėmės, duoti jiems paveikslus. Bet, jei

būtų žinoma, kad jie paveikslą nori, kad juos pavartotų išniekinimui jų pačių, ar katalikų religijos, tuomet, aišku, kad kaltė būtų jiems duoti

KLAUSIMAS. Eokiamė amžiuje anksčiausiai galima vaikelį leisti priimti Šv. Komuniją? *Mot.*

ATSAKYMAS. Yra Bažnyčios įsakymas, kad kiekvienas katalikas, atėjęs į protą, priimtų Šv. Komuniją vėlykiniam laikui. Vaikeliai, atėję į protą turi pareigą pildyti tą įsakymą.

Vaikeliai nelygiai ateina į protą. Vieni ima sveikai, gerai protauti anksčiau, kiti vėliau, bet, bendrai imant, beveik visi jau protauja septintuose savo amžiaus metuose. Jei kas anksčiau turi užtektiną supratimą apie tikėjimą ir Šv. Komuniją tai anksčiau gali būti leisti priimti Šv. Komuniją.

KLAUSIMAS. Ar yra mirtina nuodėmė, jei asmuo, gavęs nuo kunigo per išpažintį atgailą, josios nepildo? *Nds.*

ATSAKYMAS. Už apleidimą duotos atgailos tyčiomis visuomet yra nuodėmė. Mirtina yra, jei kas yra gavęs sunkesnę atgailą, ir apleidžia visą ją arba josios žymią dalį; taip pat jei ir mažesnę atgailą apleidžia iš didelės paniekos.

Maža yra nuodėmė, jei kas apleidžia lengvą, mažutę atgailą, arba mažą jos dalelę.

Malda už mirusius

Tu Viešpatie, Meldžiamasis, ateik gelbėti skaistyklos ugnį laikomasias vėles, kurias atpirkai brangiu Krauju.
(300 d. Lapkr. 15, 1927. "Atl. Šalt. 227 p.)

Amžinąjį atilsį duok joms (jai), Viešpatie, ir amžinoji šviesa joms (jai) tešviečia.

(50 d. Geg. 17, 1927 m. "Atl. Šalt." p. 226.)

Laiškas iš Lietuvos

Brangusis Tėveli,

Jau laikas mums iš Marijampolės išvykti. Priežastis ne tame, kad nėra noro ilgiau čia viešėti, bet stoka vietos. Tad esame pasiryžę aplankyti kitus Marijonų namus po Žemaitiją. Būnant čia, štai kokią istoriją surinkau, kuri liečia šį miestą. Šioje vietoje, prieš du šimtu metų plati giria žaliavo. Toje girioje ant Šešupės kranto stovėjo nedidelis žuvininkų kaimelis vadinamas Starapolė, kuris priklausė Prienų parapijai. Tuo laiku buvusi Prienų seniūnė, Grafienė Butlerienė, mėgdavo gyventi Kvietišchio dvare. Ji pasirūpino, kad Starapolės kopyčioj būtų nuolatinis kunigas. 1750 metais vienas marijonų kunigų buvo atsijstas. Tada grafienė Butlerienė pastatė nedidelę medinę bažnytelę ir Marijonams vienuolyną. Be to, vienuoliams dovanojo didelį žemės plotą ir davė jiems statyti čia miestą. Marijonai tą sklypą išdalino į nedidelius sklypus ir žmonėms leido statyti namus. Tokiu būdu — Marijampolė buvo pavadinta pagal Marijonus ir išpalengvo ėmė plėstis.

Negalima sakyti, kad tai yra didelis miestas, bet gali konkuruoti su kitais. Yra trys gariniai malūnai, cukraus fabrikas, amatų mokykla, Marijonų ir valdžios gimnazijos ir mokytojų seminarija. Dar yra ir Marijonų dirbtuvių, kuriuos kelia ir veda prie kultūros. Stalių dirbtuvė, — kurioje broliai su elektra varomomis mašinomis dirba visokius šioje srityje darbus; kalvė — su įvairiais kalvystės įtaisais; gėlininkystė — didelis šiltnamis kaip Thompsono, prityrusių brolių prižiūrima ir auginama visokių kraštų gėlės; daržininkystė — kur po stiklais auginama pomidorai ir kitos daržovės; sodininkystė — kur broliai moki prižiūrėti medžius. Be to, yra siu-

vykla, knygrišių ir batsiuvių dirbtuvės. Visų svarbiausia — didelė graži spaustuvė. Tvarko ir dirba patys broliai vienuoliai. Be to, turi ir biblioteką, kurioje yra daug retų ir brangių knygų. Čia tai buvom įsigilinę! Juokinga buvo, kad mano du draugai — Malinauskas ir Rakauskas, buvo taip įsigilinę į Lietuvos literatūrą, kad nebuvo galimybės juos trukdyti. Gera ir naudinga tas buvo, bet juokas tame — Amerikoje esant sunku jiems buvo pažiūrėti ir paimti lietuvišką knygą, o čia priešingai! Tad patariu, kurie nemoka lietuviškai, kurie nepatrijotai, kurie nemyli savo tėvynės bei kalbos, kad būtų siųsti į Lietuvą! Čionai atvykę, supras bei pažins Lietuvą, savo tėvų-tėvų tėvynę; brangins ir mylės tėvynės kalbą bei papročius; įvertins mūsų didvyrių nuveiktus darbus ir neatsižadės mylimos gražios Lietuvos šalies. Baigiu dabar, nes jau reikia susitvarkyti ir rengtis apeisti šią įstaigą ir keliauti toliau — pas žemaičius brolius.

Sveikiname visus.

Jūsų broliai Kristuje,

Petras Grušeckis, M.I.C.

Petras Malinauskas, M.I.C.

Petras Rakauskas, M.I.C.

Man įdomu ir norėčiau žinoti ar tėvelis gavote dar du laišku ir tą paveikslą, kurį ėdėjau.

* * *

VOJESIŠKIAL. — (Zarasų aps.)

Čia gyva bėda, nes artimiausia p. įstaiga apie 9 klm. atstu. Dabar Vojesiškyje

— Parapijos klebono pastangomis prieš kiek laiko dailiai atremontuotas šventorius. Kiekvienas gėrisi geru darbu.

— Gražiai veikia Vojesiškyje įvairios kat. draugijos. Ypatingai "Ang. Sargo" kuopa. Didesnė dalis "Angeliečių" jau turi uniformą.